

Conflictul izbucnit între Mișcarea Legionară și Generalul Antonescu, are la origine următoarele cauze :

1. O deosebire esențială de structură. Generalul Antonescu n'a înțeles și nici nu poate înțelege fenomenul legionar. Crescut în mentalitatea lumii vechi el nu se poate integra în Mișcarea Legionară.

2. Influența nefastă a anturajului său format în întregime de persoane organic ostile spiritului nou adus de revoluțiile naționale, ca Mihail Antonescu, Rîșcanu, Mareș și toți generalii masoni cărora le-a încredințat posturi de comandă.

De aceste două lucruri s'a folosit oculta iudeo-masonică politică anistă pentru zadarnicirea colaborării dintre Mișcarea Legionară și Generalul Antonescu începută la 6 Septembrie 1940.

Planul inițial a fost conceput pentru mai multe etape și cu diverse obiective:

1. Să uzeze Mișcarea Legionară în câteva luni de guvernare prin imensele greutăți ce le moșteneau din dezastrul trecutului.

2. Să producă dizidențe în Mișcare și să cultive pe cele câteva din trecut provocate de fostul rege Carol (cazul Noveanu, Budișteanu) pentru a aneția Mișcarea. La această operă distructivă s'a angajat însuși generalul Antonescu și intimii săi colaboratori, Mihail Antonescu și Rîșcanu care întrețineau legături și incurajau elementele dizidente.

3. Să zădărnicească orice apropiere a generalului Antonescu de Mișcarea Legionară excitându-i ambiția de a deveni șeful acestei Mișcări sub motivul aparent de a asigura unitatea de comandă cu scopul vădit de a produce reacțiunea cadrelor legionare sau în cazul când de circumstanță s'ar fi admis să denatureze spiritul legilor prin încadrarea întregii lumi politicianiste și iudeo-masonizate așa cum preconiza generalul Antonescu.

4. Să sdruncine prin intrigă și calomnii încrederea cercurilor conducătoare germane în Mișcarea Legionară prezentând-o în special ca principală vinovată a așa zisei ^{deorganizări} dezastrușoase economice, deși absolut toți departamentele economice erau conduse de miniștri străini de Legiune aleși de însuși generalul Antonescu.

Față de aceste intenții și manevre neloiale era de așteptat ca, colaborarea să fie îngreunată dintr'un început. Astfel :

(*) = Incorporat în memoriul adresat de Vasile Iasinschi baronului Manfred von Killinger.

1. Pe plan intern. Intregul anturaj mason al generalului Antonescu se transformase din oficiu în apărător al jidanilor și vechilor politicieni. Orice faptă care însemna în realitate înlăturarea unui privilegiu, dobândit de jidani sau politicieni sub ^{regimurile} regimurile vechi, era prezentată ca un abuz legionar. Se hâscociau și se puneau în circulație atâtea știri fantastice de către jidani și lojile masonice încât generalul Antonescu care își însușia fără nici un fel de discernământ aceste și devenise cu sau fără voia lui un adevărat procuror al oculte împotriva Mișcării Legionare iar conducătorilor legionari li se impunea de multe ori situația de a se disculpa față de jidani. În această atmosferă, Mișcarea Legionară cu toate că acorda întregul său gir moral guvernării, totuși afară de câteva legi sporadice și ciuștii, a fost în permanență cenzurată pentru legislația cea mai elementară pe care a reclamat instaurarea regimului legionar.

Cu toate acestea era hotărâtă să aștepte cu răbdare trecerea acestei faze de tranziție ținând seamă în primul rând de necesitățile luptei ~~naționale~~ pe plan internațional care reclamau liniște în acest sector european.

2. Pe plan extern. După ce au avut loc primele înfrângeri italiene pe frontul grecesc, anturajul masonic a început să facă stăruitoare presiuni pe lângă generalul Antonescu pentru revenirea la politica dublă a Regelui Carol, întrucât victoria "Axei" după aceste înfrângeri devenea - așa credeau ei - foarte problematică. Generalul Antonescu, crescut în tradiția anglo-franceză, a adoptat cu foarte mare ușurință aceste sugestii interesate pe care s'a și hotărât să le pună în aplicare prin:

a). Demiterea Ministrului Legionar Sturza dela Ministerul de Externe și preluarea acestui minister sub directă sa conducere.

b). Prin influența pe care a căutat să o exercite chiar în sânul Mișcării și anume:

1. Chiar în ziua când a fost demis ministrul Sturza a spus comandantului legionar Stoicănescu textual: "Italia este învinsă în Grecia. În momentul acesta probabil Mussolini este huiduit pe străzile Italiei. Eu mi vreau să merg mai departe cu ochii închiși.

- Se ^{enumără} omenește în același sens : cazul Greceanu, Biriș, Tătăreanu-Boldeanu, etc. - v. nota aparte.)

- În noaptea de 20 Ianuarie 1941 generalul Antonescu a spus Secretarului General dela Interne, Dr. Victor Biriș, următoarele:

"Foarte rău ați făcut ținând conferințele din 19 Ianuarie de adunare totală și fără rezerve alături de Germania și Axis. Ce vă faceți

dacă înving englezii sau dacă se încheie o pace albă la care englezii ne puteau sprijini?"

- Sub-șeful Statului Major Tătăramă a spus Comandantului Legionar Boldeanu :

"De ce nu faceți în Mișcarea Legionară o secție engleză să cultive relațiile în eventualitatea când ar învinge Anglia"?

- Când a sosit d-l Greceanu ca să ia în primire ministerul de externe, generalul Antonescu i-a spus că "deși s'a înțeles cu Horia Sima să i-l dea, totuși nu o face pentru că el are nevoie de acest departament o lună sau două ca să poată obține anumite avantaje din partea Germaniei, pentru că el nu poate accepta ca trupele germane în România să aibă atâtea avantaje și nouă să nu ni se asigure nimic acum".

Planul de distrugere a Mișcării Legionare, adică a singurei organizațiuni politice sincer apropiată de Germania național-socialistă apare și mai evident prin acțiunea desfășurată în ultimile zile.

Deși generalul Antonescu a afirmat de circumstanță că vrea refacea Legiunii totuși el nu urmărește decât nimicirea ei.

1. Pe plan fizic prin arestarea și condamnarea tuturor cadrelor legionare.

2. Pe plan moral prin cea mai de rea credință campanie depresă. Pentru a crea atmosferă de nimicire se inventează cele mai abominabile calomnii. Astfel:

1). Obiectele strânse de organizația legionară a Ajutorului Legionar pentru a fi distribuite celor nevoiași sunt prezentate în presă ca obiecte jefuite de legionari.

2). Alimentele care erau destinate pentru refugiați sau cantinele Ajutorului Legionar din întreaga țară sunt prezentate ca provizii în vederea rebeliunii.

3). Armele care în mod oficial și cu știrea Generalului au fost distribuite la unele cadre ale partidului, pentru a face protecția acestui partid - așa cum se obișnuiește în toate țările totalitare - față de clementele comuniste - sunt prezentate ca documente pentru a acuza pe șefii Mișcării.

4). Actele reprobabile de jaf făcute de unele elemente care au profitat de turburări și cari n'au nimic de a face cu Mișcarea Legionară, sunt aruncate cu vădită rea credință asupra Mișcării Legionare pentru a o discredita.

În ultima analiză și peste ipocrita lui afirmare că vrea o concurență cu "adevărații legionari" el speră să nimicească definitiv Legiunea pentru ca întreg câmpul politic să rămână complet liber pentru

pentru Conducătorul Statului Generalul Antonescu, pentru că după aceea să se răspândească în ordine și liniște acasă, ci ar fi procedat prin surprindere.

3. Dacă ar fi pregătit lovitura n'ar fi lăsat ca tocmai prefectii legionari cari au fost convocați de generalul Antonescu la București să lipsească dela posturile lor în asemenea împrejurări.

Rezistența legionară care la început a fost spontană și isvorâtă din sentimentul de demnitate a cadrelor legionare din diferite instituții de a se lăsa isgoniți într'un mod umilitor de unelte masonice, a fost imediat potolită când s'a cunoscut cuvântul de ordine al lui Horia Sima isvorât din necesitatea de a se păstra cea mai mare ordine și liniște în România așa cum de altfel reclamau și interesele Axei.

Din cele arătate rezultă următoarele:

1. Că Generalul Antonescu având structura omului vechiu nu se putea încadra în spiritul Mișcării Legionare și cu atât mai greu era să devină conducătorul ei.

2. Că enturajul lui care păstrează discrete dar strânse legături cu cecururile anglo-iudaice s'a pus dintr'un început pentru sădărniceire conlucrării generalului Antonescu cu Mișcarea Legionară, folosind în acest scop și ambiția lui de a deveni șef al Mișcării.

3. Că nemăratele fricțiuni provocate de intrigile enturajului pe care Mișcarea Legionară era hotărâtă să le suporte, amănau o formă acută atunci când generalul a vrut să adopte o politică de duplicitate în politica externă fapt care Legiunea îl considera demaștruos pentru statul și poporul român și interesele Axei.

4. Că proporția cu care elementele notorii masonice ocupă posturi puterii executive arată că se vizează mult mai mult decât ar părea la prima vedere.

Situația ieșită din ultimile împrejurări prezintă următoarele aspecte:

Din punct de vedere intern.

1. Liniștea creată de generalul Antonescu este o liniște esită din opprimare și deci nu poate fi nici durabilă și nici propice pentru creație și producție.

2. Lumea iudeo-masonică care astăzi are cuvânt de ordine de a susține pe generalul Antonescu, a ocupat din nou toate postrile decumând atât din activitatea militară cât și cea civilă căpătând un mare curaj în victoria lor definitivă.

3. Continuarea oprinării până la nimicire a Mișcării Legionare într-o conjunctură când România se găsește în alianță cu Puterile Axei, pentru care alianță Mișcarea Legionară a dat atâtea jertfe, derutează și descurajează masele legionare, fapt care se încearcă să fie speculat

de îngiși agenții anglo-fili în defavoarea Germaniei.

4. Impertinența iudeo-masonică se afirmă iar în toate instituții private sau de stat și mii de legionari sunt destituiți din posturile lor fiind aruncați pe drumuri, muritori de foame.

5. Fără Mișcarea Legionară România își pierde elanul de creație și orice entuziasm atât de necesar în aceste vremuri.

Din punct de vedere extern.

1. Prin influența hotărâtoare pe care o au cercurile masonice la conducerea statului, România încetează de a fi un punct sigur pentru A

2. Cu actuala structură în stat și cu o opinie publică iudeo-masonică cât mai liberă, paralel cu oprirea celei naționaliste, România poate face surprize destul de riscante pentru "Axă" în anumite momente decise îngreunând foarte mult operațiile militare. Dealtfel momentul când s'au produs turburările în Ianuarie și mai ales faptul cum se aranjea dăimuirea lor arată că deja suntem la începutul acestei faze de surpr

Pentru remedierea situației s'ar putea întrevădea următoarele soluții:

1. Scoaterea generalului Antonescu de sub influența enturajului iudeo-masonic și conlucrarea lui cu elemente legionare la care să fie folosiți și specialiști care nu sunt dușmani ai Legiunii sau ai Axei, eventual chiar specialiști germani.

2. Libertatea pentru generalul Antonescu de a-și forma echipa de lucru din orice elemente dar în acest caz pentru contrapondere, libertatea Mișcării de a se organiza nestingherită.

Având în vedere că în momentul de față situația este încă încordată, credem că numai intervenția Excelenței Voastre ar putea pregăti neșirea terenului pentru a se putea începe o colaborare fecundă așa cum cer interesele României și ale Axei pentru victoria totală împotriva iudeo-plutocrației.

București, Ianuarie 1941.

Constantin Papanice.

...